

Onze witte wijk.

Winter dan dit wordt het niet. Écht niet. Zo zout hebben we 't nog nooit gestrooid ! De Crayenester Singel, vorige week nog ijzingwekkend glad, is dankzij een dikke laag pakkende sneeuw weer enigszins begaanbaar geworden en ook de Johan de Wittlaan doet haar naam op schitterende wijze eer aan.

Witter dan dit wordt het niet. Écht niet. Zo bont zie je het maar zelden. Alle kleur is aan de wijk onttrokken, waardoor ook de vergrijzing meteen een stuk minder opvalt. Ook al omdat niet iedereen zich zomaar op straat durft te wagen.

Maar wie dat wel doet, met of zonder hond, komt vaker dan anders, uitgelaten mensen en huisdieren tegen. We groeten onbekenden, lachen naar vreemden en soms komt het hier en daar zelfs tot een korte uitwisseling van vrolijke opmerkingen. Op de een of andere manier worden mensen in zo'n witte reuze wereld zelf een stuk kleurrijker. Het scheidt duidelijk een band, een winterband in dit geval. Waarschijnlijk omdat we ons collectief hebben neer te leggen bij de grilligheden van de oncontroleerbare elementen in deze high-tech wereld waarin we bijna alles in de hand denken te hebben. Behalve al dit wit dus: Fascinerend ! Ik geniet ervan !!!

Douwe van der Kooi